

Tanúim lesztek

Württembergi Magyar Protestáns Gyülekezet 42. Őszi konferenciája

Stuttgart, 2015. november 7-8.

2015. november 7-8-án került megrendezésre Stuttgartban a Württembergi Magyar Protestáns Gyülekezet 42. Őszi konferenciája, Tanúim lesztek címmel.

Az első ilyen konferenciát 1973-ban tartották, Gémes István evangélikus lelkész kezdeményezésére, aki azóta is, az 1991-es év kivételével, minden évben megszervezte ezt a korábban három, majd két napos programot.

Gémes István meghatározó alakja a Stuttgartban élő magyar közösségeknek. 1972-ben került a városba családjával, ahol 17 éven át lelkészként dolgozott a Stuttgart – Bad Cannstatt-i német Luther-gyülekezetben, és a Württemberg-i magyarok körében. A magyar protestánsok lelki gondozását nyugdíjaztatása után is tovább folytatta, jelenleg fia, Gémes Pál lelkész segítségével. Élete során a világ több pontján is élt, dolgozott és publikált az egyetemes magyar protestantizmus érdekében. Magas színvonalú munkájának elismerésül 2008-ban Károli Gáspár díjat kapott, 2011-ben pedig a budapesti Evangélikus Hittudományi Egyetem

teológiai díszdoktori címet adományozott neki, valamint kitüntették a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjével is.

Az általa szervezett őszi konferenciák célja mindig az volt, hogy a résztvevők együtt gondolkodjanak és beszélgessenek a keresztény vallásról, hitről, egy előre meghatározott, aktuális témakeretben. Áhítatok, előadások és kerekasztal-beszélgetések formájában

találkozhattak itt a jelenlévők olyan kérdésekkel, melyek alapjaiban érintik az emberek mindennapjait. Az idei együttlét tematikája is nagyon időszerű volt a mai Németországban. A nagy számban beáramló muszlim migráció tagjai ugyanis nyíltan imádkoznak, magabiztosan és öntudatosan vallják hitüket, miközben úgy tűnik, hogy a keresztények nem beszélnek vallásukról és hitükről a nyilvánosság előtt. Miért válik

magánüggé a keresztény vallás? Mivel lehetne Jézus evangéliumának hirdetését erősebbé tenni? Ezekre a kérdésekre keresték a választ a 42. Őszi konferencia vendégei.

Az idei találkozó megszervezésében Vita-Molnár Csilla és Vita Norbert, a gyülekezet meghatározó tagjai, valamint az Erdélyi Világszövetség Németországi Csoportja és a náluk tevékenkedő Kőrösi Csoma Sándor ösztöndíjas Hortobágyi Ivett és Fekete Bálint segítettek.

A kétnapos rendezvény szombaton reggel 9 órakor áhítattal kezdődött, melyet Gémes Pál evangélikus lelkész tartott. Ezt Gémes István „Mit mond az Újszövetség a tanúskodásról?” című előadása követte, melyet Vita Norbert olvasott fel, így segítve Pista bácsit, aki jelenlétével és kiegészítéseivel így is nagyon élővé tette a prezentációt. A végén bárki kérdezhetett vagy hozzászólhatott az elhangzottakhoz, hiszen az együttlét célja most is az volt, hogy beszélgetésre sarkallja a jelenlévőket. Aztán a közös ebédet kirándulás követte a

közei Bibliamúzeumba. A Bibliát és a benne szereplő embereket, történeteket interaktívan bemutató kiállítás, melyen Vita-Molnár Csilla és Vita Norbert kalauzolta az érdeklődőket, mindenki számára nagy élményt nyújtott. Egy pillanatra mindenki újra gyereknek érezhette magát, amikor Szűz Máriaként fotózkodhatott, lézerhárfaán játszhatott vagy elbeszélgethetett Lutherrel.

A résztvevők, visszatérve a konferencia helyszínére, egy újfajta programon vehettek részt. A korábbi években tartott kerekasztal beszélgetések helyett ugyanis idén szerepjátékot játszottak, melyben a misszionálás és a hitvallás gyakorlati problémáival szembesültek. A jelenlévők négy csoportba osztva keresték arra a választ, hogy hogyan lehet valakit a gyülekezetbe hívni. A kijelölt célcsoport a fiatalság volt, és a kérdés aktualitását szem előtt tartva végül el is kellett játszaniuk egy életszerű szituációt a témában.

Az első nap utolsó beszámolóját Hortobágyi Ivett és Fekete Bálint, KCSP ösztöndíjas fiatalok tartották nagy hitvallókról a 20. században. A Márton Áron, Ravasz László és Dietrich Bonhoeffer életét bemutató programjukat énekekkel, idézetekkel és versekkel színesítették. A napot Bittner Abigél esti áhítata zárta.

A vasárnap reggel ismét közös énekléssel kezdődött, Simon Sándor presbiter szolgálatával. Ezt két olyan előadás követte, melyekben nagyon modern tárgykörök kapcsolódtak a konferencia fő témájához. Először Dr. Jekelfalussy Nadin fogorvosnő beszélt az iskolai oktatásban bevezetni kívánt új tananyagokról, melyek figyelmen kívül hagyják a

hagyományos keresztény értékeket, majd pedig Tamás Péter vállalkozó mutatta be személyes tapasztalatai alapján az üzleti élet és a keresztény erények összeegyeztethetőségét. A végén itt is lehetőség nyílt arra, hogy a résztvevők hozzászóljanak a hallottakhoz.

Az idei őszi együttléten sem maradhatott el az ún. morzsaszedés, melynek során mindenki elmondhatta véleményét a rendezvényről. A vasárnapi ebéd előtt a vendégek közösen levonták a tanulságokat,

megköszönték az idei új helyszínt, melyet az Erdélyi Világszövetség biztosított és megható kedvességgel és szeretettel hálálták meg a szervezők munkáját.

A konferencia Istentisztelettel folytatódott a Bad Cannstatt-i Lutherkirche-ben, a második napot pedig szeretetvendégség zárta a templom gyülekezeti termében. Itt finom sütemények, kávé és tea mellett hallgathatták meg a jelenlévők Gémes Pál vetített képes előadását Lukás Cranachról, a reformáció festőjéről.

A 42. Őszi konferencián összesen 56-an vettek részt, ami jelentős létszámot jelent egy külföldi városban. Ez a mennyiség azt is bizonyítja, hogy igenis fontos a

Stuttgartban és környékén élő magyar keresztényeknek az, hogy gondolkodjanak és beszélgessenek a vallásukról és a hitükről! Mindenki lelkileg megerősödve és szeretetben távozott a találkozóról abban a reményben, hogy jövőre újra együtt lehetnek mindnyájan! Kérjük Istent, hogy még sok éven keresztül így lehessen!